

ՀՀ ֆինանսների նախարարություն

Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 23/2

16 հունիսի 2015 թ.

Քննարկվեց Ա/Ձ Մերուժան Սեյրանյանի 19.05.2015 թ-ի դիմում-գանգատը ՀՀ ՖՆ Մաշտոցի ՀՏ պետի ժ/պ 07.05.2015 թ-ի թիվ 1289 որոշման դեմ:

Ա/Ձ Մերուժան Սեյրանյանի գանգատում բերված փաստարկները.

Ա/Ձ Մերուժան Սեյրանյանը (այսուհետ նաև գանգատաբեր) փոստային առաքման միջոցով 23.03.2015 թ-ին ՀՀ ՖՆ Մաշտոցի հարկային տեսչությունից ստացել է 19.03.2015 թ-ի թիվ 141/2015 արձանագրությունը (այսուհետ՝ Արձանագրություն), որով վերջինիս առաջարկվել է՝ «1.1 Մերուժան Սեյրանյանը հիմնադիր է «Կացարան» ՍՊԸ-ում (ՀՎՀՀ 00428941) և համաձայն «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 3-րդ հոդվածի ե) ենթակետի Ա/Ձ-ն 2012թ. համարվում է ԱԱՀ վճարող:

2. Առաջարկվում է «Հայաստանի Հանրապետությունում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 1-ին հոդվածի 3-րդ կետի դրույթներին համապատասխան 5 աշխատանքային օրվա ընթացքում՝

2.1 Անհամապատասխանությունների, անճշտությունների, խախտումների հետ համաձայնվելու դեպքում ներկայացնել ճշտված հաշվետվություն(ներ):

2.2 Արձանագրությամբ ներկայացվող անհամապատասխանությունների, անճշտությունների, խախտումների հետ չհամաձայնվելու դեպքում՝ ներկայացնել գրավոր առարկություններ կամ հիմնավորումներ.»:

Ա/Ձ Մերուժան Սեյրանյանը օրենքով սահմանված ժամկետում Արձանագրության վերաբերյալ ներկայացրել է գրավոր առարկություն, որում մասնավորապես նշել է՝ ««Կացարան» ՍՊԸ-ն ստեղծվել է 1998 թ-ին, որի մասնակից է հանդիսանում, ոչ թե Ա/Ձ Մերուժան Սեյրանյանը, այլ՝ ֆիզիկական անձ Մերուժան Սեյրանյանը:

«Կացարան» ՍՊԸ-ն 20.08.2012 թ-ին լուծարվել է, համաձայն՝ 26.05.2011 թ-ի ՀՕ-186-Ն օրենքի պահանջով:

Մերուժան Սեյրանյանը, որպես անհատ ձեռնարկատեր գրանցվել է 15.09.2010 թ-ին:

Արձանագրության մեջ, որպես իրավական հիմնավորում նշվել է «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 3-րդ մասի ե) կետը, որը 2012 թ-ի խմբագրությամբ սահմանել է՝ սույն հոդվածով սահմանված ԱԱՀ-ի շեմը չի կիրառվում՝ այն կազմակերպության նկատմամբ, որի կանոնադրական կամ բաժնեհավաք կապիտալի 20 տոկոսը կամ ավելի մասը (բաժնետոմս, բաժնեմաս, փայաբաժին) պատկանում է անհատ ձեռնարկատեր չհանդիսացող այն ֆիզիկական անձին, որին միաժամանակ պատկանում է մեկ այլ կազմակերպության կանոնադրական կամ բաժնեհավաք կապիտալի 20 տոկոսը կամ ավելի մասը (բաժնետոմս, բաժնեմաս, փայաբաժին), ընդ որում այս դեպքում կազմակերպություններից ոչ մեկի նկատմամբ ԱԱՀ-ի շեմը չի կարող տարածվել:

Վերը նշված իրավանորմը ցույց է տալիս, որ տվյալ իրավակարգավորումը Ա/Ձ Մերուժան Սեյրանյանի նկատմամբ կիրառելի չէ, քանի որ այն նախատեսված է այն կազմակերպությունների նկատմամբ, որոնց կանոնադրական կամ բաժնեհավաք

կապիտալի 20 տոկոսը կամ ավելի մասը պատկանում է անհատ ձեռնարկատեր չհանդիսացող այն ֆիզիկական անձին, որին միաժամանակ պատկանում է մեկ այլ կազմակերպության կանոնադրական կամ բաժնեհավաք կապիտալի 20 տոկոսը կամ ավելի մասը: Սույն դեպքում Ա/Ձ Մերութան Սեյրանյանը կազմակերպություն համարվել չի կարող, հետևաբար նաև վերջինիս նկատմամբ տվյալ իրավակարգավորումը տարածելի չէ:

«Անհատ ձեռնարկատիրոջ մասին» ՀՀ օրենքի 1-ին հոդվածի համաձայն՝ անհատ ձեռնարկատերն այն ֆիզիկական անձն է, որն իրավունք ունի, առանց իրավաբանական անձ կազմավորելու, ինքնուրույն, իր անունից և իր ռիսկով իրականացնել գործունեություն, որի հիմնական նպատակը գույք օգտագործելուց, ապրանքներ վաճառելուց, աշխատանքներ կատարելուց կամ ծառայություններ մատուցելուց շահույթ (եկամուտ) ստանալն է»:

Գանգատաբերը գտնում է, որ Արձանագրության վերաբերյալ ներկայացված Առարկություններն ամբողջությամբ հիմնավոր են, և վարչական մարմինը պարտավոր էր դրանք հաշվի առնել, մասնավորապես այն, որ Ա/Ձ Մերութան Սեյրանյանի համար օրենքով որևէ արգելք չի եղել շրջանառության հարկի տիրույթում ձեռնարկատիրական գործունեություն իրականացնելու և հարկվելու համար, քանի որ «Շրջանառության հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի կարգավորումով տարբերակված են անհատ ձեռնարկատեր և ֆիզիկական անձ հասկացությունները, իսկ Ա/Ձ Մերութան Սեյրանյանը ՀՀ այլ ռեզիդենտ հանդիսացող առևտրային կազմակերպությունում ընդհանրապես փայաբաժին չունի:

Ելնելով վերոգրյալից, գանգատաբերը խնդրում է ամբողջությամբ վերացնել ՀՀ ՖՆ Մաշտոցի հարկային տեսչության 07.05.2015 թ-ի թիվ 1289 որոշումը:

ՀՀ ֆինանսների նախարարության հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ՖՆ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության:

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ ՀՀ ՖՆ Մաշտոցի ՀՏ պետի ժամանակավոր պաշտոնակատարը, քննարկելով Ա/Ձ Մերութան Սեյրանյանի վերաբերյալ վարչական վարույթի նյութերը պարզել է, որ 06.05.2015 թ-ի դրությամբ նրա չկատարած հարկային պարտավորությունները ԱԱՀ-ի գծով կազմում են 1.275.703 դրամ, որից ապառք 500.767 դրամ, տույժ 274.170 դրամ, տուգանք՝ 500.767 դրամ: Պարտավորությունը մասնավորապես առաջացել է «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 3-րդ հոդվածի և «Շրջանառության հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի 3-րդ կետի հիմքով կատարված նախնական հաշվարկի հիման վրա:

Արդյունքում, ղեկավարվելով «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 29.1 հոդվածի և «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 55-րդ, 56-րդ, 58-րդ, 88-րդ հոդվածների դրույթներով ՀՀ ՖՆ Մաշտոցի ՀՏ պետի ժ/պ կողմից 07.05.2015 թ-ին ընդունվել է թիվ 1289 որոշումը (այսուհետ նաև Որոշում) Ա/Ձ Մերութան Սեյրանյանից 1.275.703 դրամ պարտավորության գումար գանձելու վերաբերյալ:

Նշվեց նաև, որ Որոշմամբ ավելացված արժեքի հարկի գծով լրացուցիչ պարտավորություններ գանձման առաջադրելու համար հիմք է հանդիսացել այն հանգամանքը, որ Ա/Ձ Մերութան Սեյրանյանը 2012 թ-ին «Կացարան» ՍՊԸ-ում

հանդիսացել է որպես մասնակից և ընկերությունում նրա բաժնեմասը գերազանցել է 20%:

Վերոգրյալի կապակցությամբ հարկ է նշել, որ «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 2012 թ-ին գործող խմբագրության 3-րդ հոդվածի առաջին պարբերության համաձայն. «Անձինք, որոնց կողմից նախորդ օրացուցային տարում իրականացված՝ սույն օրենքի 6 հոդվածի 1-ին, 2-րդ և (կամ) 3-րդ կետերով սահմանված գործարքների (գործառնությունների) հարկվող շրջանառությունը չի գերազանցել 58,35 միլիոն դրամը, տվյալ օրացուցային տարում ԱԱՀ վճարող են համարվում այդ գործարքների հարկվող շրջանառությունը 58,35 միլիոն դրամը գերազանցելու պահից՝ 58,35 միլիոն դրամը (ԱԱՀ-ի շեմը) գերազանցող մասի համար»:

Նույն հոդվածի գ) կետի համաձայն՝ Սույն հոդվածով սահմանված ԱԱՀ-ի շեմը չի կիրառվում այն կազմակերպության և անհատ ձեռնարկատիրոջ նկատմամբ, որին պատկանում է այլ անձանց կանոնադրական կամ բաժնեհավաք կապիտալի 20 տոկոսը և ավելի մասը (բաժնետոմս, բաժնեմաս, փայաբաժին):

Իր հերթին, «Շրջանառության հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 4-րդ կետի գ) ենթակետով հստակ սահմանված է, որ շրջանառության հարկ վճարողներ չեն կարող համարվել առևտրային կազմակերպությունները, անհատ ձեռնարկատերերը, նոտարները, եթե առևտրային կազմակերպությանը, անհատ ձեռնարկատիրոջը կամ նոտարին պատկանում է Հայաստանի Հանրապետության այլ ռեզիդենտ հանդիսացող առևտրային կազմակերպության կանոնադրական (բաժնեհավաք) կապիտալի 20 տոկոս և ավելի փայաբաժինը (բաժնետոմսը, բաժնեմասը):

Քննարկվող դեպքում «Կացարան» ՍՊԸ-ի կանոնադրական (բաժնեհավաք) կապիտալի 20 տոկոս և ավելի փայաբաժինը 2012 թ-ին (մինչև «Կացարան» ՍՊԸ-ի լուծարվելը) պատկանել է Ա/Ձ Մերուժան Սեյրանյանին, հետևապես վերջինս 2012 թ-ին չէր կարող համարվել շրջանառության հարկ վճարող, այլ իր գործունեությունը պետք է իրականացներ ավելացված արժեքի հարկի դաշտում:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և ղեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 43.1-րդ հոդվածի և «Մաքսային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով հանձնաժողովը

ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Է՝

ՀՀ ՖՆ Մաշտոցի ՀՏ պետի ժ/պ 07.05.2015 թ-ի թիվ 1289 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ գանգատը՝ մերժել:

Սույն որոշմանը չհամաձայնվելու դեպքում այն ուժի մեջ մտնելու օրվանից երկու ամսվա ընթացքում կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Վ.ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ